

[Gert Petersen.]

konklusion, end at de samme udviklingslande åbenbart mener, at der er noget galt med den udviklingspolitik for øjeblikket, og at den ikke rigtig har en retning, man som demokrater kan være bekendt, og det er jo meget interessant at få det belyst fra statsministerens side.

(Kort bemærkning).

Frode Jakobsen: Statsministeren erklærede sig som tilhænger af Europas Forenede Stater. Jeg går ud fra, at ordet tages i den forstand, hvori det sædvanligvis bruges, altså noget parallelt med Amerikas Forenede Stater, som jo i virkeligheden er én stat, ikke et statsforbund, men en forbundsstat. Samtidig erklærede statsministeren sig som modstander af en europæisk supermagt. Jeg spørger da: hvad er forskellen mellem et sådant Europas Forenede Stater parallelt med Amerikas Forenede Stater, altså en sammenslutning af verdens rigeste lande, og så en europæisk supermagt? Jeg spørger bare, fordi jeg ikke forstår det.

Hvis svaret er, at statsministeren nok er tilhænger af en supermagt, bare ikke en rent europæisk, men en supermagt bestående af USA og Vesteuropa, ja, så er det jo i endnu højere grad de rige landes sammenslutning og internationalt set noget endnu mindre betryggende.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard: Hr. Maigaard er jo vanskelig at stå for, når han med det lune glimt bag brillerne og den lette panderynken søger at overbevise os alle om, at der da virkelig er tale om dannelse af en ny militær blok.

Det interessante er bare, at sidder man i selskab med politikere fra de NATO-lande, som er medlemmer i det nuværende fællesmarked, så er der ikke en eneste af dem, der tror på det, ikke en eneste af dem, der taler om det. De taler tværtimod med Willy Brandt i spidsen om den sikkerhedspolitik, der skal udformes fortsat inden for rammen af NATO. Derfor kan man ikke tillægge disse mange gisninger om, hvad man forestiller sig der kunne ske, alt for stor værdi.

Så sagde hr. Maigaard noget, som jeg nok synes man bør hæfte sig bare et par sekun-

der ved. Han talte om, at nu skulle man jo til at udvikle anden generation af de nukleare våben, det vil sige udvikle de våben, som kunne gøre England og Frankrig meddelagtige i opbygningen af en europæisk atomsupermagt; det må jo være det, der lå i det. Jeg tror, at hr. Maigaard ved moden overvejelse vil komme til samme resultat som vi andre, nemlig at afgørende for, om man er en supermagt eller ej, er ikke antallet af eller arten af nuklearvåben, men antallet af og arten af fremføringsmidler, og det er så kostbar en affære, at det næppe er tænkeligt, at noget europæisk samfund drømmer om at give sig i kast med den udvikling. Jeg synes, det skal med.

Til fru Helle Degn blot følgende bemærkning til slut: det citat af Willy Brandt, vi fik her, var fra et interview, hvor det udgjorde det 5. eller 6. spørgsmål. Jeg ved ikke af, at dette, at man svarer på et nyt konkret spørgsmål, ophæver værdien af svarene på de spørgsmål, man allerede har afgivet. Det ville jo være ensbetydende med, at hvis fru Helle Degn først præsenterede sig som fru Helle og derefter sagde, at hun også hed Degn, så bortfaldt Helle i forbi-farten.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg har lyttet med stor interesse til hr. Frode Jakobsen de to gange, han har talt. Jeg har en erindring fra 1949, da vi blev medlem af NATO. Jeg kan huske, at hr. Frode Jakobsen og jeg da var ganske enige om, at Danmark skulle være medlem af NATO, og jeg synes, der ligesom var undertoner i hr. Frode Jakobsens tale her, der nærmest gik imod det. Det er muligt, jeg har misforstået det, og i så fald vil jeg gerne have misforståelsen rettet. Hvis man virkelig kunne tænke sig Europas Forenede Stater oprettet — jeg tror altså, det er noget, der ligger årtier fremme — så er Europas Forenede Stater jo ikke ved at blive nogen supermagt. Som den foregående taler har sagt det, bliver man jo først til supermagt, når man både har tilstrækkelige mængder af kernevåben og tilstrækkelige mængder af fremføringsmidler, så jeg tror ikke rigtig, logikken var i orden.

Til hr. Gert Petersen vil jeg sige, at det er da givet, at u-landene gerne ser nogle lande med socialdemokratiske regeringer